

STATSMINISTERENS KONTOR

Informasjonssekretær Øivind Østang - Tlf.: (02) 11 90 18/11 90 11, privat (02) 22 28 01

SPERREFRIST 24.01.87 kl. 16.00

DATO 23.01.87

PRESSEUTDRAG: STATSMINISTERENS
FOREDRAG I TROMSØ, 24. JANUAR 1987

1 Vedlagt presseutdrag fra statsminister Gro Harlem
2 Brundtlands foredrag i Troms Arbeiderparti, i Tromsø,
3 24.1.87

4 Regjeringen ser det som en viktig oppgave å hjelpe de
5 unge familiene inn på boligmarkedet. Vi arbeider nå
6 konkret med forslag til bedre ordninger nettopp på dette
7 området.

8 På det møtet Regjeringen hadde med bankene understreket
9 vi samtidig dette problemet. Også bankene har et betydelig
10 medansvar i situasjonen. Også de har et betydelig
11 spillerom for egne handlinger innenfor de rammer som settes
12 av myndighetenes og Norges Banks virkemidler.

13 Det er derfor viktig at også bankene bidrar til det
14 felles løft som nå er nødvendig. Heller ikke de kan velte

alle kostnadsøkninger over på sine låntakere. Også de har
i denne situasjonen et særlig ansvar for å drive effektivt
og med minst mulig kostnader. Også de har et ansvar for
lånevilkårene, bl.a. for boliglån og for unge familier som
etablerer seg.

1 På møtet ga bankene uttrykk for vilje til å medvirke,
2 og at de er innstilt på å skjerme boliglån og finne nye
3 ordninger som gjør vilkårene lettere for unge i etablerings-
4 fasen. Regjeringen vil med kraft følge opp dette, slik at
5 bedre ordninger faktisk blir etablert. Vi har allerede
6 sett at dette er begynt å virke. Det er gledelig å se at
7 flere banker etter møtet har annonsert lavere renter på
8 boliglån, spesielt for unge.

9 Utviklingen av rentenivået framover vil også ha stor
10 innvirkning på mulighetene for å lykkes med et inntekts-
11 politisk samarbeid. Samtidig er det ingen tvil om at
12 utfallet av vårens inntektsoppgjør vil ha stor betydning
13 for våre muligheter til å få lavere rente i tiden framover.

14 Det er forståelig at partene i arbeidslivet legger

vekt på hvordan rente nå utvikler seg når de nå skal ta stilling til inntektsoppgjøret. Vi er altså i den situasjon at dagens høye rentenivå gjør det vanskeligere å få til et moderat inntektsoppgjør - samtidig som det er slik at uten et moderat inntektsoppgjør blir det vanskeligere å få rente ned.

Det hviler derfor et stort ansvar på alle parter og alle aktører som er med å påvirke utviklingen av renten framover. Alle må nå bidra på en måte som gjør at vi kan unngå nye renteøkninger. Da kan vi sammen greie det som nå er den viktigste oppgaven: Å bryte kostnadsspiralen.

Får vi til et slikt samarbeid om en nøktern linje i inntektsoppgjøret, og en vilje fra de politiske partiene til å ta nye løft i reformarbeidet, kan vi få en lavere prisstigning mot slutten av året, ned mot 5 %. Og vi kan oppnå det fall i rentenivået som må være viktig for oss alle.

Det vil bety en styrking av vårt næringsliv. Det vil bety større konkurransevne og lettelser i familiebudsjettene.

Landbruk

De siste par ukene har vi fått en debatt om overføringene til landbruket. Jeg er blitt spurt om hvem som har rett, partisekretæren, landbruksministeren eller lederen for Stortingets landbrukskomite, Asbjørn Sjøthun ? Svaret er: De har rett alle sammen.

Partisekretær Thorbjørn Jagland har rett når han sier at også jordbruksnæringen må akseptere en nærmere vurdering av størrelsen på overføringene, og at det kritisk må sees på om midlene blir brukt på en slik måte at de gir den beste fordelingsmessige og distriktpolitiske virkning.

Lanbruksminister Gunhild Øyangen har rett når hun sier at store forandringer ikke kan skje på kort sikt. Og Asbjørn Sjøthun har selvfølgelig rett når han sier at vi må passe på at dette ikke går ut over Nord-Norge.

Inntektsmålsettingen for jordbruket bygger på prinsippet om en inntekts- og levekårsmessig likestilling mellom bøndene og industriarbeiderne. Dette vil fortsatt bli lagt til grunn som et hovedprinsipp. Prinsippene i

inntektsmålsettingen setter også krav til jordbruket om effektivitet i produksjonen. Kravene til effektivitet skal økes over tid. Ved behandlingen av jordbruksoppgjøret i 1986 ble det forutsatt at effektivitetskravene skal gjennomgås og vurderes ved oppgjøret i år.

I den vanskelige økonomiske situasjonen vårt land befinner seg i må alle bidra til å rette opp norsk økonomi. Det gjelder også landbruksnæringen. Men landbruket er ikke spesielt utvalgt med sikte på tilstramming. Det er i dag bred politisk enighet om at statsstøtten til næringslivet, herunder jordbruket, er for stor. Alle støtteordninger må derfor gås nøye gjennom for å se hvordan vi kan bruke pengene bedre, bl.a. for å oppnå en bedre distriktsprofil.

Det er et problem at en så stor del av støtten går til de sentrale strøk av landet, og at vi har fått et meget høyt og kostbart investeringsnivå.

La meg understreke at inntektsoverføringer til landbruket er nødvendig for at næringen skal ivareta sine oppgaver, bl a som ledd i en samlet distriktpolitikk. Vi vil legge vekt på å forsterke de distriktpolitiske virkemidler i landbrukspolitikken, og videreføre prinsippene fra jordbruksoppgjøret i 1986. Det er grunn til å satse sterkere på vekstnæringene i landbruket, som skogbruk, pelsdyrnæring og bygdeturisme, - ikke minst ut fra behovet for sysselsetting i distriktene.

Bevilgningene over jordbruksavtalen er nå vel 10 milliarder kroner. Det er derfor nødvendig å øke effektiviteten i bruken av midlene og gjennomføre tiltak som fører til innsparinger. Dette arbeidet er i gang. I den vanskelige økonomiske situasjonen vi har, er det avgjørende å føre et slikt effektiviseringsarbeide videre med stor kraft. Jeg håper jordbruksorganisasjonene vil bidra aktivt til en fremsynt utvikling.